

den radikale opfattelse. Det får så os til at støtte et EU-agentur, men fordi det hedder et EU-agentur, vil Enhedslisten ikke støtte det. Men jeg er glad for, at vi har fået slået fast, at også Enhedslisten mener, at der kan etableres en fornuftig arbejdsdeling.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er det lige før, jeg forstår nogle af de politikerne, der indimellem anklager mig for sådan at dreje det, de siger, en lille smule, for det gjorde hr. Morten Østergaard i hvert fald den her gang. Da man jo tydeligt hører det, når andre gør det, kan det godt være, man overhører det, når man selv gør det.

Pointen er, at det ikke var det, jeg sagde. Det, jeg sagde, var, at det er Enhedslistens opfattelse, at det af en række grunde, som jeg har fremført, vil være ufornuftigt at indføre et sådant EU-agentur. Men hvis EU insisterer på, at det skal indføres, er det selvfølgelig vores opgave i Europarådet at arbejde på, at det får så få negative konsekvenser for Europarådets forsvar for menneskerettighederne som overhovedet muligt. Og derfor vil vi arbejde for at få en så tålelig arbejdsdeling, som det overhovedet er muligt. Det ændrer intet ved, at forslaget grundlæggende er forkert.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Østergaard, undskyld, hr. Morten Messerschmidt, 5 minutter.

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, hr. formand. Jeg skal sikre, at formanden ikke vil glemme mit navn efter min tale.

Jeg synes, det har været sagt flere gange, at det er afgørende, at man får en arbejdsdeling imellem det nye EU-agentur og Europarådet. Det lyder selvfølgelig også meget godt, det lyder meget smukt – jeg vil måske endda begrænse mig til at sige, at det lyder lidt naivt. For det, vi jo netop har set inden for EU-rettens udvikling de sidste mange år, de sidste årtier, er en enorm ekspansiv tilgang til stoffet. Rækker man EF-Domstolen en lillefinger, tager den hele armen, for at sige det populært. Det, vi er ved at gøre nu, er at åbne for en hel bredside på hele menneskerettighedsdagsordenen, alt lige fra ytringsfriheden, forsamlingsfriheden, ejendomsretten og

alle de andre grundlæggende friheder er vi med til at lægge over i EU's kompetenceområde.

Kl. 14.00

Det er altså ikke i de borgeres interesse, som måtte bo i EU, og det er slet ikke i de borgeres interesse, som måtte bo uden for EU. For den sidste gruppe mennesker er det helt klart, at når EF-Domstolen og Kommissionen og Ministerrådet vil begynde at tage hul på den gave, som man har givet dem, vil menneskerettighederne i Europarådet blive udtyndet. Det er klart, at fokus politisk, juridisk og økonomisk vil forsvinde, når det bliver EF-Domstolen, som anlægger sag mod de virkelig hæderlige nationer i Europa, nationer som Danmark og England og andre vesteuropæiske nationer, der godt kan finde ud af det der med menneskerettighederne.

Når de sager bliver anlagt ved EF-Domstolen i stedet for ved Menneskerettighedsdomstolen, hvad vil det så fortælle Menneskerettighedsdomstolen, hvilken kvalitet vil det give Menneskerettighedsdomstolen, at det kun bliver de dårligt fungerende lande, at det kun bliver de fattige lande, som skal anlægge sag ved Menneskerettighedsdomstolen, mens alle de rige, de velfungerende og de, der godt kan finde ud af det, bliver henvist til EF-Domstolen?

Det vil devaluere og forringe kvaliteten, præstigen ved Menneskerettighedsdomstolen, og det har vi ikke behov for, særlig ikke de lande, som altså har de her alvorlige problemer; vi taler om Rusland, som i øjeblikket har en masse eksempler kørende på, hvad der sker på menneskerettighedsområdet og vedrørende demokratiforståelse; de russiske indflydelsesgange begrænser sig jo ikke engang til det russiske territorium, er der meget, der tyder på. Det er ikke det rigtige signal at sende, at man så vælger at devaluere det organ, som rent faktisk skal beskytte demokratiske rettigheder for Rusland eller for Tyrkiet eller for Aserbajdsjan eller for Ukraine og alle de andre østeuropæiske lande, som jo ikke er med i EU.

Men også for os EU-borgere vil det her klart være en forringelse, og det var faktisk noget, som jeg tror Venstres ordfører i et svagt øjeblik af virkelighedsfornemmelse, kunne man næsten kalde det, faktisk kom til at nævne som svag ved EF-systemet. For sagen er jo netop, at når menneskerettighedsspørgsmålet, altså alle de her områder lige fra ytringsfrihed til ejendomsret, bliver gjort til et EF-anliggende, bliver de samtidig til et overstatsligt anliggende, altså til noget, som dette Folketing overhovedet ikke